

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ: ២២៤ អនក.បក

**អនុក្រឹត្យ
ស្តីពី**

**នីតិវិធីក្នុងការពិនិត្យទទួលស្គាល់ ផ្តល់ឋានៈជនភៀសខ្លួន ឬសិទ្ធិជ្រកកោន
ដល់ជនបរទេស នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា**

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩០៨/១០៥៥ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៨ ស្តីពីការតែងតាំង
រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពី
ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពី
ការបង្កើតក្រសួងមហាផ្ទៃ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០៥ ន.ស.៩៤ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពី
អន្តរប្រវេសន៍
- បានឃើញអនុសញ្ញាអន្តរជាតិ ឆ្នាំ១៩៥១ និងពិធីសារ ឆ្នាំ១៩៦៧ ដែលប្រទេសកម្ពុជាបានក្លាយទៅជាភាគីហត្ថលេខី
នៅថ្ងៃទី១៥ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩២ ស្តីពីឋានៈនៃជនភៀសខ្លួន
- យោងតាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ

ស ឆ ប ប

ជំពូកទី១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

អនុក្រឹត្យនេះកំណត់អំពីនីតិវិធីក្នុងការពិនិត្យទទួលស្គាល់ ផ្តល់ឋានៈជនភៀសខ្លួន ឬសិទ្ធិជ្រកកោនដល់
ជនបរទេសនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ២.-

អនុក្រឹត្យនេះ មានគោលបំណងរួមចំណែកក្នុងការធានា ការគោរពសិទ្ធិមនុស្ស និងសិទ្ធិរបស់ជនរៀសខ្លួនក្នុង ការអនុវត្តសិទ្ធិ និងសេរីភាពជាមូលដ្ឋានរបស់ខ្លួន ស្របតាមស្មារតីនៃអនុសញ្ញាអន្តរជាតិឆ្នាំ ១៩៥១ និងពិធីសារឆ្នាំ ១៩៦៧ ស្តីពីឋានៈនៃជនរៀសខ្លួន ។

មាត្រា ៣.-

អនុក្រឹត្យនេះមានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះជនបរទេសទាំងអស់ដែលមានបំណងសុំឋានៈជាជនរៀសខ្លួន ឬ សិទ្ធិជ្រកកោននៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ៤.-

វាក្យស័ព្ទដែលប្រើក្នុងអនុក្រឹត្យនេះមានន័យមន័យដូចតទៅ ៖

ជនរៀសខ្លួន សំដៅដល់បុគ្គលដែលបំពេញបាននូវលក្ខខណ្ឌទាំងអស់ដូចខាងក្រោម៖

-ស្ថិតនៅក្រៅប្រទេសដែលខ្លួនមានសញ្ជាតិ ឬបុគ្គលដែលមិនមានសញ្ជាតិ ហើយស្ថិតនៅក្រៅប្រទេស ដែលខ្លួនធ្លាប់រស់នៅ

-មានការភ័យខ្លាចដោយមានហេតុផលជាក់លាក់ ពីការធ្វើទុក្ខបុកម្នេញដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ ដោយសារមូលហេតុ ពូជសាសន៍ សាសនា សញ្ជាតិ សមាជិកភាពនៃក្រុមសង្គមដោយឡែកណាមួយ ឬទស្សនៈនយោបាយ

-មិនអាច ឬមិនមានបំណងទទួលយកនូវការការពារពីប្រទេសនោះ ឬមិនអាច ឬមិនមានបំណងត្រឡប់ ទៅកាន់ប្រទេសនោះវិញ ។

ប្រទេសនៃសញ្ជាតិរបស់បុគ្គលដែលមានសញ្ជាតិលើសពីមួយ សំដៅដល់រាល់ប្រទេសនីមួយៗដែលបុគ្គលនោះ មានសញ្ជាតិ ហើយបុគ្គលម្នាក់មិនត្រូវចាត់ទុកថាខ្លួនឯងខ្វះនូវកិច្ចការពារពីប្រទេសនៃសញ្ជាតិរបស់ខ្លួនបានឡើយ ប្រសិនបើ ៖

-ពុំមានហេតុផលត្រឹមត្រូវណាមួយ ធ្វើជាមូលដ្ឋានស្តីពីការភ័យខ្លាច

-បុគ្គលនោះមិនព្រមទទួលយកនូវកិច្ចការពារពីប្រទេសណាមួយក្នុងចំណោមប្រទេសដែលខ្លួនមានសញ្ជាតិ ។

**ជំពូកទី ២
សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រង**

មាត្រា ៥.-

ក្រសួងមហាផ្ទៃ ជាស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចក្នុងការពិនិត្យសម្រេច ឬមិនសម្រេចឱ្យជនបរទេសទទួលបានឋានៈ ជនរៀសខ្លួន ឬសិទ្ធិជ្រកកោននៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលមាននាយកដ្ឋានអន្តោប្រវេសន៍នៃអគ្គស្នងការដ្ឋាន នគរបាលជាតិ ជាសេនាធិការ ។

ការទទួលស្គាល់ជនរៀសខ្លួន ការបញ្ឈប់ឋានៈជនរៀសខ្លួន និងការលុបចោលឋានៈជាជនរៀសខ្លួន ត្រូវ កំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

ជំពូកទី ៣
បែបបទផ្តល់ការផ្តល់សិទ្ធិជ្រកកោន

មាត្រា ៦.-

ជនបរទេស អាចដាក់ពាក្យសុំសិទ្ធិជ្រកកោន ចំពោះមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា តាម រូបភាពណាមួយដែលសមស្រប ។ បុគ្គលនោះ ត្រូវបានកំណត់ថាជាអ្នកដាក់ពាក្យសុំ ។

អ្នកដាក់ពាក្យសុំអាចទទួលបានការអនុញ្ញាតឱ្យចូលមកក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាបណ្តោះអាសន្នក្នុងឋានៈ ជាជនបរទេស មិនមែនអន្តោប្រវេសន្ត បើទោះបីអ្នកដាក់ពាក្យសុំបាន ឬមិនបានបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌ ដូចមានចែង ក្នុងមាត្រា ៨ និងមាត្រា ១១ នៃច្បាប់ស្តីពីអន្តោប្រវេសន៍ក៏ដោយ ។

មាត្រា ៧.-

មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចកម្ពុជាមានសិទ្ធិបដិសេធមិនឱ្យចូល ឬបណ្តេញចេញពីព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ប្រសិនបើ បុគ្គលនោះ៖

- ក. នឹងធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់សន្តិសុខជាតិ ឬសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ឬ
- ខ. បានប្រព្រឹត្តអំពើឧក្រិដ្ឋណាមួយប្រឆាំងនឹងសន្តិភាព ឬឧក្រិដ្ឋកម្មសង្គ្រាម ឬឧក្រិដ្ឋកម្មប្រឆាំងនឹង មនុស្សជាតិ ស្របតាមអនុសញ្ញាទីក្រុងហ្សឺណែវឆ្នាំ១៩៤៩ និងច្បាប់អន្តរជាតិ ដែលពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ឬ
- គ. បានប្រព្រឹត្តបទឧក្រិដ្ឋធ្ងន់ធ្ងរ មិនមានលក្ខណៈនយោបាយ នៅក្រៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា មុនពេល ទទួលឱ្យចូលប្រទេសនេះក្នុងឋានៈជាជនសុំសិទ្ធិជ្រកកោន ឬ
- ឃ. មានជាប់ពិរុទ្ធពីបទប្រព្រឹត្តអំពើផ្ទុយពីគោលបំណង និងគោលការណ៍នានារបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ។

មាត្រា ៨.-

ការអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកដាក់ពាក្យសុំចូល និងស្នាក់នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវតែផ្តល់ឱ្យក្នុងលក្ខខណ្ឌ ដែលរយៈពេលនៃការស្នាក់នៅ ត្រូវកំណត់មិនឱ្យហួសពីត្រឹមរយៈពេលសម្រាប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីក្នុងការកំណត់ ឋានៈជនរៀនខ្លួន ។

មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ច នៃក្រសួងមហាផ្ទៃ ត្រូវចេញការអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរសម្រាប់ការស្នាក់នៅ ជាបឋមដោយមិនគិតថ្លៃ ទាំងចំពោះបែបបទនៃការផ្តល់ទិដ្ឋាការចូលនៅលើលិខិតឆ្លងដែនរបស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំ ឬក៏ផ្តល់ជូនតាមរូបភាពជាលិខិតអនុញ្ញាតដោយមានពន្យល់ពីមូលហេតុដែលមានចុះហត្ថលេខា និងបោះត្រាត្រឹមត្រូវ ដោយអគ្គស្នងការនគរបាលជាតិកម្ពុជា ប្រសិនបើអ្នកដាក់ពាក្យសុំពុំមានលិខិតឆ្លងដែន ឬឯកសារធ្វើដំណើរដែល មានតម្លៃស្មើផ្សេងទៀត ។

មាត្រា ៩.-

សមាជិកគ្រួសារដែលកំពុងស្ថិតក្នុងបន្ទុករបស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំសិទ្ធិជ្រកកោន ក៏ត្រូវទទួលបានសិទ្ធិស្មើគ្នា និង ត្រូវមានកាតព្វកិច្ចដូចគ្នានឹងអ្នកដាក់ពាក្យសុំដែរ ។

ជំពូកទី៤
នីតិវិធីក្នុងការផ្តល់ឋានៈជនភៀសខ្លួន

មាត្រា ១០.-

ការកំណត់ឋានៈជនភៀសខ្លួន ត្រូវធ្វើឡើងស្របទៅតាមនីតិវិធី ដូចខាងក្រោមនេះ ៖

ក. ជំហានទី១ : បែបបទនៃពាក្យសុំឋានៈជនភៀសខ្លួន

-មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចនៃក្រសួងមហាផ្ទៃ ត្រូវផ្តល់ទម្រង់បែបបទពាក្យសុំឋានៈជនភៀសខ្លួន ដល់អ្នកដាក់ពាក្យសុំដើម្បីបំពេញ ចុះហត្ថលេខា ផ្ដិតមេដៃ និងដាក់ពាក្យសុំជូនមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចវិញក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរ បំផុត ០៧ (ប្រាំពីរ) ថ្ងៃ ។

-អ្នកដាក់ពាក្យសុំត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានជាលាយល័ក្ខអក្សរអំពីមូលហេតុជាក់លាក់ នៃការចាកចេញពីប្រទេសដើមរបស់ខ្លួន និងការសុំឋានៈជនភៀសខ្លួននៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចំនួន ០១ (មួយ) ច្បាប់ជូនមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ច ។

ក្នុងករណីចាំបាច់អ្នកដាក់ពាក្យសុំ ត្រូវទទួលបានជំនួយក្នុងការបំពេញទម្រង់បែបបទ ។

ខ. ជំហានទី២ : ការធ្វើសម្ភាសន៍ ដើម្បីកំណត់ឋានៈជនភៀសខ្លួន

-ការធ្វើសម្ភាសន៍ដើម្បីកំណត់ឋានៈជនភៀសខ្លួន ត្រូវធ្វើឡើងនៅក្នុងរយៈពេល ១៥ (ដប់ប្រាំ) ថ្ងៃ ដោយមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ច០២ (ពីរ) រូបនៃក្រសួងមហាផ្ទៃ និង០១ (មួយ) រូបនៃក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិបន្ទាប់ពីទទួលបានពាក្យសុំ ។ អ្នកដាក់ពាក្យសុំត្រូវបង្ហាញខ្លួន នៅក្នុងកិច្ចសម្ភាសន៍កំណត់ឋានៈជនភៀសខ្លួន និងមានសិទ្ធិពន្យល់អំពីហេតុផលផ្ទុះច្បាប់ និងមនុស្សធម៌ ព្រមទាំងហេតុផលដទៃទៀត ដើម្បីទទួលបានឋានៈជនភៀសខ្លួន ។

-នៅក្នុងកិច្ចសម្ភាសន៍ដើម្បីកំណត់ឋានៈជនភៀសខ្លួន មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចត្រូវចងក្រងលំអិតទុកជាឯកសារអំពីអត្តសញ្ញាណអ្នកដាក់ពាក្យសុំ និងសមាជិកគ្រួសារដែលបានរួមដំណើរមកជាមួយគ្នា និង ត្រូវធ្វើយ៉ាងណាដើម្បីធានាថាអ្នកដាក់ពាក្យសុំបានផ្តល់នូវព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ដែលមាន ។ ចំពោះព័ត៌មានណាដែលមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចយល់ឃើញថាមិនទាន់គ្រប់គ្រាន់ មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចនោះត្រូវឱ្យអ្នកដាក់ពាក្យសុំផ្តល់ព័ត៌មានបន្ថែម ។ មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចត្រូវប្រមូល និងពិនិត្យព័ត៌មានចាំបាច់ដែលពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ដើម្បីធ្វើការវាយតម្លៃទៅលើភាពត្រឹមត្រូវនៃការស្នើសុំ ។

- ក្នុងកិច្ចសម្ភាសន៍ខាងលើនេះ អ្នកដាក់ពាក្យសុំ ត្រូវបំភ្លឺឱ្យបានច្បាស់អំពីមូលហេតុ នៃការសុំឋានៈជនភៀសខ្លួន និងត្រូវជូនឯកសារ និងព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធដទៃទៀតជាជំនួយបន្ថែមទៅលើពាក្យសុំ និងត្រូវសហការឱ្យបានពេញលេញនៅក្នុងកិច្ចដំណើរការនេះ ។

កិច្ចសម្ភាសន៍ ដើម្បីផ្តល់ឋានៈជនភៀសខ្លួន ត្រូវធ្វើកំណត់ហេតុលំអិតរក្សាទុកជាឯកសារ ។

គ. ជំហានទី៣ : នីតិវិធីនៃការធ្វើសេចក្តីសម្រេច

កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីពិនិត្យផ្តល់ឋានៈជនភៀសខ្លួន ត្រូវធ្វើឡើងដោយមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ច ០២ (ពីរ) រូប ។ បន្ទាប់ពីការសរុបលទ្ធផលសម្ភាសន៍ជនភៀសខ្លួន សេចក្តីសម្រេចជាលាយល័ក្ខអក្សរត្រូវធ្វើឡើងដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃក្នុងរយៈពេលមិនលើសពី៤៥ (សែសិបប្រាំ) ថ្ងៃ ។ បើសិនជាសេចក្តីសម្រេចមិនអាចធ្វើបានក្នុង

រយៈពេលនេះដោយបណ្តាលមកពីប្រភេទរបស់ករណី មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចនៃក្រសួងមហាផ្ទៃ អាចពន្យារពេលក្នុង ថេរវេលាមួយសមស្រប ប៉ុន្តែមិនត្រូវឱ្យលើសពី ៥០(កៅសិប) ថ្ងៃនៃរយៈពេលសរុបទេ ។ មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចត្រូវ ធ្វើការ ជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សររបញ្ជាក់អំពីមូលហេតុដាក់លាក់ស្តីពីការពន្យារពេលនេះដល់អ្នកដាក់ពាក្យសុំ ។

បើសិនជាអ្នកដាក់ពាក្យសុំបានបំពេញនូវលក្ខខណ្ឌដូចមានចែងនៅក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ បេក្ខជនត្រូវតែ បាន ផ្តល់ឱ្យនូវឋានៈជនរៀសខ្លួន ។

បើសិនជាការសម្រេចអវិជ្ជមាន ត្រូវប្រាប់ហេតុផលដែលពាក្យសុំត្រូវបានបដិសេធ ។ អ្នកដាក់ពាក្យ សុំអាចដាក់ពាក្យប្តឹងជំទាស់ទៅនាយកដ្ឋានអន្តោប្រវេសន៍ ដើម្បីឱ្យពិចារណាឡើងវិញអំពីសេចក្តីសម្រេចនោះ ក្នុង កំឡុងពេល ៣០(សាមសិប) ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃដែលទទួលបាននូវការសំរេចជាអវិជ្ជមាននោះ ។ អ្នកដាក់ពាក្យសុំត្រូវ បញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់លាស់អំពីមូលហេតុនៃការដាក់ពាក្យប្តឹងជំទាស់ ។ អ្នកដាក់ពាក្យប្តឹងជំទាស់ អាចធ្វើការប្តឹងជំទាស់ បានតែម្តងគត់ ។

នាយកដ្ឋានអន្តោប្រវេសន៍ ត្រូវពិចារណាលើពាក្យប្តឹងជំទាស់ដើម្បីសម្រេចក្នុងកំឡុងពេល ១៥ (ដប់ប្រាំ) ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃដែលទទួលបានពាក្យប្តឹងជំទាស់នោះ ។

នាយកដ្ឋានអន្តោប្រវេសន៍ ត្រូវបង្កើតក្រុមការងារធ្វើមួយដែលមានមន្ត្រីចំនួន ០៤ (បួន) រូប ដែល មិនធ្លាប់ចូលរួមក្នុងកិច្ចដំណើរការនៃនីតិវិធីពាក់ព័ន្ធនឹងការពិនិត្យផ្តល់ឋានៈជនរៀសខ្លួន លើកទីមួយដើម្បីពិចារណា លើបណ្តឹងជំទាស់នេះ ។

សេចក្តីសម្រេចណាមួយដែលត្រូវបានធ្វើឡើងក្រោយពីការពិចារណាលើបណ្តឹងជំទាស់នេះ ត្រូវចាត់ ទុកជាសេចក្តីសម្រេចចុងក្រោយ ។ អ្នកដាក់ពាក្យសុំដែលត្រូវបានបដិសេធ ត្រូវចាកចេញពីព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ក្នុងកំឡុង ពេល ១៥(ដប់ប្រាំ) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីបានទទួលសេចក្តីសម្រេចនោះ ។

ការសម្រេចដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ ដូចមានចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌខាងលើនេះ ត្រូវអនុវត្តភ្លាម ទោះបីមានការជំទាស់ពីផ្នែកណាមួយនៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការក៏ដោយ ។

មាត្រា ១១.-

មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចនៃក្រសួងមហាផ្ទៃ អាចបដិសេធចោលភ្លាមនូវពាក្យសុំឋានៈជនរៀសខ្លួន ដោយផ្អែកលើ មូលហេតុណាមួយដូចខាងក្រោម ៖

- ក. អ្នកដាក់ពាក្យសុំ មិនបានសហការជាមួយមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចក្នុងការបញ្ជាក់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវទាក់ ទិនទៅនឹងពាក្យសុំរបស់ខ្លួន ឬ
- ខ. អ្នកដាក់ពាក្យសុំបង្ហាញថា ការស្នើសុំនេះ គ្រាន់តែឈរលើមូលដ្ឋាននៃសេចក្តីត្រូវការខាងសេដ្ឋកិច្ច ឬក៏គ្រាន់តែមានបំណងកែលំអរជីវភាពរបស់ខ្លួន នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាតែប៉ុណ្ណោះ ឬ
- គ. អ្នកដាក់ពាក្យសុំ នៅក្នុងពេលកំពុងដំណើរការនីតិវិធីនេះបានប្រព្រឹត្តនូវអំពើណាមួយដែលធ្វើឱ្យ ប៉ះពាល់ដល់សន្តិសុខជាតិ និងសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ។

មាត្រា ១២.-

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ ត្រូវបញ្ឈប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីផ្តល់ឋានៈជនរៀសខ្លួន ដោយមូលហេតុណាមួយ ដូចខាងក្រោម ៖

- អ្នកដាក់ពាក្យសុំ ស្លាប់នៅក្នុងពេលកំពុងដំណើរការនីតិវិធី ឬ
- អ្នកដាក់ពាក្យសុំ ដកពាក្យសុំរបស់ខ្លួនចេញដោយស្ម័គ្រចិត្ត ឬ

-អ្នកដាក់ពាក្យសុំ ខកខានមិនបានចូលរួមកិច្ចសម្ភាសន៍ចំនួន០២(ពីរ) លើកជាប់ៗគ្នា ដោយមិនមាន មូលហេតុច្បាស់លាស់ ។

មាត្រា៣.-

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ ត្រូវផ្តល់អ្នកបកប្រែដោយឥតគិតថ្លៃដើម្បីជួយសម្រួលនៅក្នុងដំណាក់កាលនីមួយៗ នៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីក្នុងការកំណត់ឋានៈជនភៀសខ្លួន ការបញ្ឈប់ ឬការលុបចោលឋានៈជនភៀសខ្លួន ។

ក្នុងករណីចាំបាច់ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ត្រូវផ្តល់តំណាង ឬអ្នកអាណា ព្យាបាលស្របច្បាប់ដល់អ្នកដាក់ពាក្យសុំដែលជាអនីតិជន ឬដែលមានពិការភាពដូចមានបញ្ញត្តិនៅក្នុងច្បាប់នៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។ តំណាង ឬអ្នកអាណាព្យាបាលនេះ ត្រូវធ្វើការក្នុងនាម និងដើម្បីផលប្រយោជន៍ដ៏ល្អបំផុត របស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំ ។

មាត្រា៤.-

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ ត្រូវចេញសេចក្តីណែនាំអំពីវិធានការអនុវត្តកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីផ្តល់ឋានៈជនភៀស ខ្លួន និងអំពីការងារគ្រប់គ្រងបុគ្គលទាំងឡាយដែលបានដាក់ពាក្យសុំផ្តល់ឋានៈជនភៀសខ្លួន និងចំពោះបុគ្គលដែលត្រូវ បានផ្តល់ឋានៈជនភៀសខ្លួន នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ជំពូកទី៥

សិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចរបស់បុគ្គលដែលទទួលបាន

ឋានៈជនភៀសខ្លួន

មាត្រា៥.-

ជនភៀសខ្លួនគ្រប់រូបនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវគោរពតាមបទប្បញ្ញត្តិ និងច្បាប់ជាធរមាន រួមទាំង វិធានការផ្សេងៗ ដែលទាក់ទងដល់សន្តិសុខ សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ។

ជនភៀសខ្លួនមានសិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចដូចជនបរទេសអន្តេប្រវេសន៍ស្របច្បាប់ នៅពេលដែលជននោះត្រូវ បានទទួលស្គាល់ឋានៈជាជនភៀសខ្លួន ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

ប័ណ្ណស្នាក់នៅ និងការពន្យារសុពលភាពនៃប័ណ្ណស្នាក់នៅ ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យដោយយោងតាមច្បាប់ស្តីពី អន្តេ- ប្រវេសន៍ លើកលែងតែឋានៈជាជនភៀសខ្លួន ត្រូវបានបញ្ឈប់ ឬត្រូវបានលុបចោលដូចមានចែង នៅក្នុងជំពូកទី៦ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា៦.-

ជនភៀសខ្លួនមានសិទ្ធិធ្វើការងារ ឬប្រកបមុខរបរអ្វីមួយបានស្របតាមច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ជាធរមាននៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា៧.-

ជនភៀសខ្លួនមានសិទ្ធិធ្វើការធានាដល់ការធ្វើអន្តេប្រវេសន៍ នៃសមាជិកគ្រួសារក្នុងបន្ទុករបស់ខ្លួនមកកាន់ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ស្របតាមច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន ។

មាត្រា ១៨.-

ជនភៀសខ្លួនត្រូវគោរពនូវកាតព្វកិច្ចទាំងអស់ និងទទួលបាននូវសិទ្ធិទាំងអស់ ដែលមានចែងនៅក្នុងអនុសញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៥១ និងពិធីសារឆ្នាំ ១៩៦៧ ស្តីពីឋានៈជនភៀសខ្លួន ។

បើជនភៀសខ្លួន មានបំណងធ្វើដំណើរចេញពីព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជនភៀសខ្លួនត្រូវមានសិទ្ធិទទួលបាននូវ ឯកសារធ្វើដំណើរ ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ២៨ នៃអនុសញ្ញាឆ្នាំ១៩៥១ ទាក់ទិនទៅនឹងឋានៈជនភៀសខ្លួន ។

ជំពូកទី៦

ការវិនិច្ឆ័យបញ្ចូល ការបញ្ឈប់ និងការលុបចោល ឋានៈជាជនភៀសខ្លួន

មាត្រា ១៩.-

អ្នកដាក់ពាក្យសុំ មិនអាចត្រូវបានរាប់បញ្ចូល ឬផ្តល់ឋានៈជាជនភៀសខ្លួន បើសិនជាមានមូលហេតុណាមួយ ដូចខាងក្រោម ៖

-បានប្រព្រឹត្តឧក្រិដ្ឋកម្មប្រឆាំងសន្តិភាព ឧក្រិដ្ឋកម្មសង្គ្រាម ឬឧក្រិដ្ឋកម្មប្រឆាំងមនុស្សជាតិ ដូចមាន ចែងក្នុងច្បាប់អន្តរជាតិ ដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងបទឧក្រិដ្ឋទាំងនោះ ឬ

-បានប្រព្រឹត្តឧក្រិដ្ឋកម្មធ្ងន់ធ្ងរមិនមានលក្ខណៈនយោបាយនៅក្រៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា មុននឹង មកដាក់ពាក្យសុំ ឬ

-មានជាប់ពិរុទ្ធពិបទប្រព្រឹត្តអំពើផ្ទុយនឹងគោលបំណង និងគោលការណ៍នានារបស់អង្គការសហ ប្រជាជាតិ ។

មាត្រា ២០.-

ឋានៈជនភៀសខ្លួន ដែលបានផ្តល់តាមបទប្បញ្ញត្តិនៃអនុក្រឹត្យនេះនឹងត្រូវបញ្ឈប់ ប្រសិនបើមានមូលហេតុ ណាមួយដូចខាងក្រោម ៖

-ស្ម័គ្រចិត្តទទួលឡើងវិញនូវកិច្ចការពារពីប្រទេសដែលខ្លួនមានសញ្ជាតិ ឬ

-ទទួលបានឡើងវិញនូវសញ្ជាតិដែលខ្លួនបានបាត់បង់ ឬ

-ទទួលបាននូវសញ្ជាតិថ្មីមួយ និងសុខចិត្តទទួលយកកិច្ចការពារពីប្រទេសដែលខ្លួនទទួលបានសញ្ជាតិ នោះ ឬ

-ស្ម័គ្រចិត្តទទួលបានឡើងវិញនូវការស្នាក់នៅ នៅក្នុងប្រទេសដែលខ្លួនបានគេចចេញ ដោយសារការ ភ័យខ្លាចអំពីការធ្វើទុក្ខបុកម្នេញ ឬ

-ដោយសារកាលៈទេសៈ ដែលជាហេតុផលនាំឱ្យខ្លួនត្រូវបានទទួលស្គាល់ជាជនភៀសខ្លួន លែងមាន តទៅទៀត ហើយខ្លួនលែងបន្តបដិសេធនូវកិច្ចការពារពីប្រទេសដែលខ្លួនមានសញ្ជាតិតទៅទៀត ឬ

-ជាបុគ្គលដែលពុំមានសញ្ជាតិ ហើយមានលទ្ធភាពអាចត្រឡប់ទៅកាន់ប្រទេសដែលខ្លួនធ្លាប់រស់នៅ ជាធម្មតាពីអតីតកាលពីព្រោះថាកាលៈទេសៈដែលជាមូលហេតុនាំឱ្យខ្លួន ត្រូវបានទទួលស្គាល់ជាជន ភៀសខ្លួន នោះលែងមានតទៅទៀតហើយ ។

មាត្រា ២១.-

ឋានៈជនរៀសខ្លួន ដែលបានផ្តល់តាមបទប្បញ្ញត្តិនៃអនុក្រឹត្យនេះនឹងត្រូវលុបចោលដោយហេតុផលណាមួយ ដូចខាងក្រោម ៖

- នៅពេលដែលមាន ភស្តុតាងជាក់លាក់បង្ហាញថា ឋានៈជនរៀសខ្លួន ត្រូវបានផ្តល់ដោយផ្អែកលើ មូលដ្ឋានព័ត៌មាន ឯកសារ ឬសម្ភារៈមិនពិត ឬក្លែងក្លាយ ដែលផ្តល់ដោយចេតនាដោយជនរៀសខ្លួន ឬ
- ពេលដែលមានការបញ្ជាក់ដោយមានហេតុផលត្រឹមត្រូវថា អ្នកដាក់ពាក្យសុំបានលាក់បាំងដោយ ចេតនានូវព័ត៌មាន សំខាន់ក្នុងដំណើរការកំណត់ឋានៈជនរៀសខ្លួន ឬ
- ជនរៀសខ្លួនស្នើសុំជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ដើម្បីលុបចោលឋានៈជនរៀសខ្លួនដោយគ្មានការបង្ខិតបង្ខំ ។

ជំពូកទី ៧
ការបណ្តេញចេញ

មាត្រា ២២.-

គ្មានជនរៀសខ្លួនណាមួយត្រូវបានបណ្តេញចេញពីព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឡើយ លើកលែងតែជនរៀសខ្លួន ដែលមានអាកប្បកិរិយា និងសកម្មភាពនាំឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់សន្តិសុខជាតិ ឬសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ។

ការបណ្តេញចេញជនរៀសខ្លួនត្រូវអនុវត្តឱ្យបានត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ។ ការបណ្តេញចេញក្នុងលក្ខខណ្ឌនេះ ជនរៀសខ្លួន មានសិទ្ធិបង្ហាញភស្តុតាងដើម្បីតវ៉ា ព្រមទាំងអាចស្នើសុំឱ្យមានតំណាងរបស់ខ្លួនការពារនៅចំពោះ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ។

ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចត្រូវផ្តល់ពេលវេលាសមស្របអោយជនរៀសខ្លួនដែលត្រូវបណ្តេញចេញ អាចស្វែងរក សុំការអនុញ្ញាតឱ្យចូលទៅរស់នៅក្នុងទឹកដីនៃប្រទេសមួយផ្សេងទៀត ។ មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចមានសិទ្ធិក្នុងការអនុវត្ត តាមវិធានការផ្ទៃក្នុងទាំងឡាយ ដែលយល់ថាជាការចាំបាច់នៅក្នុងកំឡុងពេលរង់ចាំ ។

មាត្រា ២៣.-

ជនរៀសខ្លួនមិនត្រូវបានបណ្តេញ ឬបញ្ជូនត្រឡប់ទៅវិញ តាមវិធីណាក៏ដោយទៅកាន់ព្រំដែននៃទឹកដីដែល ជីវិត សេរីភាព និងសិទ្ធិមនុស្សរបស់គេនឹងត្រូវគំរាមកំហែងដោយសារបញ្ហាពូជសាសន៍ សាសនា សញ្ជាតិ សមាជិក ភាពនៃក្រុមសង្គមដោយឡែកណាមួយ ឬទស្សនៈនយោបាយ ។

ជំពូកទី ៨

កិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយ ឧត្តមស្នងការអង្គការសហប្រជាជាតិ
ទទួលបន្ទុកជនរៀសខ្លួនប្រចាំនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

មាត្រា ២៤.-

ក្រសួងមហាផ្ទៃ ត្រូវផ្តល់ជូនឧត្តមស្នងការអង្គការសហប្រជាជាតិទទួលបន្ទុកជនរៀសខ្លួនប្រចាំនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានូវច្បាប់ចម្លងនៃពាក្យសុំ សេចក្តីសម្រេច និងឯកសារពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត។ ឧត្តមស្នងការអង្គការសហប្រជាជាតិទទួលបន្ទុកជនរៀសខ្លួន ក៏អាចជួយសម្របសម្រួល ឬផ្តល់ជាអនុសាសន៍ក្នុងកិច្ចដំណើរការទាំងអស់ដែលត្រូវបានធ្វើឡើងអនុលោមតាមអនុក្រឹត្យនេះ។

ក្រសួងមហាផ្ទៃ ត្រូវធ្វើកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអោយបានល្អជាមួយ ឧត្តមស្នងការអង្គការសហប្រជាជាតិទទួលបន្ទុកជនរៀសខ្លួន នៅក្នុងការអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិ នៃអនុក្រឹត្យនេះ និងអនុសញ្ញាឆ្នាំ១៩៥១ និងពិធីសារឆ្នាំ១៩៦៧ ស្តីពីឋានៈជនរៀសខ្លួន។

អ្នកសុំឋានៈជនរៀសខ្លួន ឬសិទ្ធិជ្រកកោន អាចទាក់ទងជាមួយឧត្តមស្នងការអង្គការសហប្រជាជាតិទទួលបន្ទុកជនរៀសខ្លួនប្រចាំនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា តាមរយៈក្រសួងមហាផ្ទៃបានគ្រប់ពេលវេលា។

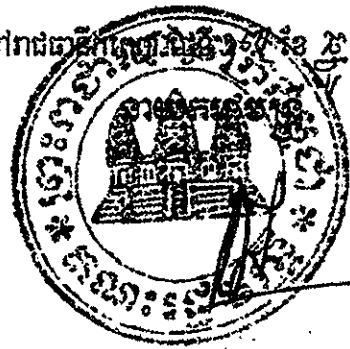
**ជំពូកទី៩
អវសានប្បញ្ញត្តិ**

មាត្រា ២៥.-

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការគ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ។

- អនុទាន**
- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានត្រួតពិនិត្យ
 - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
 - អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
 - ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
 - ខុទ្ទកាល័យឯកឧត្តម លោកជំទាវនាយករដ្ឋមន្ត្រី
 - ដូចមាត្រា២៥
 - រាជកិច្ច
 - ឯកសារ - កាលប្បវត្តិ

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៩ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ២០០៩

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

បានយកសេចក្តីពោរពរជូន
សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន
នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាសូមចុះហត្ថលេខា
ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ

ស ខេង